

Evanjeliium na nedel'ú 14. týždňa v Cezročnom období (cyklus C): „Ja vás posielam“

Komentár na nedel'ú 14. týždňa v Cezročnom období (cyklus C). „Žatva je veľká, ale robotníkov málo. Preto proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu.“ Radosť z misijného poslania Ježiša k učeníkom nespočíva v pocite vplyvu na tento svet, ale v Božom kráľovstve.

Evanjeliium (Lk 10, 1-12.17-20)

Ježiš si vyvolil iných sedemdesiatich dvoch a po dvoch ich poslal pred sebou do každého mesta a na každé miesto, kam sa sám chystal ísť. A povedal im:

„Žatva je veľká, ale robotníkov málo. Preto proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu! Chodte! Hľa, posielam vás ako baránkov medzi vlkov. Nenoste mešec ani kapsu, ani obuv a cestou nikoho nepozdravujte! Keď vojdete do niektorého domu, najprv povedzte: ‚Pokoľ tomuto domu!‘ Ak tam bude syn pokoja, váš pokoj na ňom spočinie; ak nie, vráti sa k vám. V tom dome potom ostaňte, jedzte a pite, čo majú, lebo robotník si zaslúži svoju mzdu. Neprechádzajte z domu do domu! A keď prídete do niektorého mesta a prijmú vás, jedzte, čo vám predložia, uzdravujte chorých, čo sú v ňom, a povedzte im: ‚Priblížilo sa k vám Božie kráľovstvo.‘ Keď prídete do

niektorého mesta a neprijali by vás,
vyjdite do jeho ulíc a
povedzte: „Striasame na vás aj prach,
čo sa nám vo vašom meste prilepil na
nohy. Ale vedzte, že sa priblížilo
Božie kráľovstvo!“ Hovorím vám, že
Sodomčanom bude v onen deň ľahšie
ako takému mestu.“

Sedemdesiati dvaja sa vrátili
natešení a hovorili:

„Pane, aj zlí duchovia sa nám
poddávajú v tvojom mene!“

On im povedal:

„Videl som satana padať z neba ako
blesk. Hľa, dal som vám moc šliapať
po hadoch a škorpiónoch i po všetkej
sile nepriateľa a nič vám neuškodí.
No neradujte sa z toho, že sa vám
poddávajú duchovia, ale radujte sa,
že sú vaše mená zapísané v nebi.“

Komentár

Ježiš ohlasoval Božie kráľovstvo od začiatku s pomocou ľudí. Lukáš, evanjelista pohanov, nám rozpráva, že po tom, ako poslal dvanástich ako zástupcov izraelských kmeňov, „Pán určil ďalších sedemdesiatich dvoch a poslal ich (...) tam, kam mal ísť on sám“. Za číslom 72 sa možno skrýva narážka na „rodokmeň synov Noeho“, z ktorého, ako hovorí kniha Genezis, „sa potom po potope rozvetvili národy na zemi“ (Gn 10, 32). Toto misijné vyslanie „do všetkých miest a dedín“ znamenalo univerzálnosť adresátov dobrej zvesti, ale aj tých, ktorí ju majú ohlasovať.

Nevieme, kto boli títo 72 učeníci. V skutočnosti bolo mnoho tých, ktorí mali priateľský vzťah s Ježišom, ktorí pracovali a obetovali svoj život za svojho Majstra, hoci ich mená nie sú zaznamenané v evanjeliách. Tento

diskrétny a účinný postoj,
„jednoduchosť, nenápadnosť,
nevystatovanie sa, neskrývanie sa“,
nadchýnal svätého Josemaríu, ktorý
ho často uvádzal ako
charakteristickú črtu bežných
veriacich kresťanov, ktorí vedia, že
sú poslaní do sveta, aby ho premenili
vierou a svedectvom svojho života.

Aby misia bola účinná, Ježiš
pripravuje svojich učeníkov
presnými pokynmi, ktoré platia pre
každú dobu. Najprv ich nabáda, aby
prosili o robotníkov, ktorí budú
pracovať na žatve, lebo to je On, kto
ich vyberá a posiela. Úlohou
učeníkov je, aby vo svojej misii
uprednostňovali modlitbu a prosili
Pána duší, aby povolal a poslal viac
ľudí.

Na druhej strane, Ježiš nemá
negatívny pohľad na svet, pretože ho
nevidí ako spustnutú zem, ale ako
žatvu pripravenú na zber. „Učeníci

mohli váhať, uvažovať medzi sebou a hovoriť: Ako je možné, že my, ktorých je tak málo, môžeme obrátiť celý svet; jednoduchých na múdrych, nahých na odetých, poddaných na vládcov?", komentoval svätý Ján Zlatoústý. „A aby sa neznepokojovali úvahami o tom všetkom, nazýva evanjelium žatvou, ako keby hovoril: Všetko je pripravené“ (Svätý Ján Zlatoústý, *In Mat. Hom.* 34).

Okrem toho Ježiš posiela učeníkov „po dvoch“, „aby si navzájom pomáhali a svedčili o bratskej láske“, ako zdôraznil Benedikt XVI. A „varuje ich, že budú ako „*ovce medzi vlkami*“, to znamená, že napriek všetkému musia byť mierumilovní a vo všetkých situáciách niesť posolstvo pokoja“ (Benedikt XVI, *Anjel Pána*, 8-VII-2007).

Medzi Ježišovými pokynmi vyniká dôvera v Prozreteľnosť a odpútanie sa od majetku: „Nenoste mešec ani

kapsu, ani obuv“. Lebo, ako vysvetľuje pápež František, odpútanie sa od majetku je podmienkou pre to, aby sme boli učeníkmi.

Po návrate učeníci vyjadrujú svoju radosť a nadšenie z účinnosti svojej úlohy: „Aj zlí duchovia sa nám poddávajú v tvojom mene!“ Plody ich práce nespočívali toľko v osobnom talente, ako v mene Ježiša a poslušnosti pokynom Majstra. Ježiš zase zdôrazňuje nadprirodzený zmysel radosti svojich učeníkov, ktorá nespočíva v pocite vplyvu v tomto svete, ale skôr v inom svete, kde mená tých, ktorí milujú Boha, sú zapísané „nie atramentom,“ hovorí jeden z Otcov Cirkvi, „ale v pamäti a milosti Božej“ (Teofilacto, *Catena aurea*, in loc).

Pablo M. Edo

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/domingo-c-to-14/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/domingo-c-to-14/)
(20.03.2026)